

el lector escriu

Beget pintat a la italiana

Sr. Director;
He llegit en el PUNT que a Beget no volen que els pintin les cases com les façanes de l'Onyar, però tinc entès que a l'Onyar ho va pagar la Generalitat i a Beget, ho haurien de pagar ells.

No entenc com es vol canviar la imatge peculiar de poble de muntanya amb edificacions de pedra vista per arrebossats de «tutti-colori». Potser és una prova pilot i si surt bé ho repetiran a d'altres indrets de la seva comarca, que és la Garrotxa, o a altres i així podrem gaudir; a Rupit, les cases sobre el cingle de Castellfollit de la Roca, Setcases, Taüll, Bohí, etc., i les ermites romàniques arrebossades estil Florència.

Quan hom intenta recuperar amb suors i diners la imatge de la Catalunya ancestral i hi ha entitats que restauen ermites i reviuen llocs històrics, resulta que volem distingir amb el més pur estil «xauvinista» el que no s'ha de canviar.

Semblarà la imatge que han volgut donar els nostres veïns de la Catalunya Nord amb cases de colors vistosos i teulats diferents, per poder distingir les dues bandes d'un mateix poble arran del malaurat Tractat dels Pirineus.

Tampoc no comprenc la Generalitat, que amb el seu bon fer no posa les coses al seu lloc i previ adob, poc costós, de la carretera de Beget a Oix, torna el poble a la Garrotxa i l'enllaça amb Olot i no com ara, que depenen del Ripollès (amb tots els respectes) i que quan han d'anar al Jutjat cal anar a Puigcerdà i si estan malalts els porten a Terrassa.

Atentament,

Francesc Roca

Nu masculí en un
cúrtmetratge

Senyor Director:
L'escriu pel següent motiu:
El dia 3 de febrer de 1985 vaig anar a cert cinema de la nostra ciutat per veure la pel·lícula «EL MEJOR» que en el diari que vostè dirigeix estava classificat d'«apta»; doncs imagini's quina sorpresa em vaig dur en veure que abans de passar l'esmenta-

da pel·lícula feien un cúrtmetratge en el qual l'argument girava entorn d'un home que sortia completament nu (certament «no apta per a tots els públics»).

Senyor, crec que l'empresari/s d'aquest cinema haurien pogut avisar el públic sobre l'esmentat cúrtmetratge, penso que no està bé que abans de passar una pel·lícula apta per a tots els públics en facin una de dubtosa moralitat per a molts espectadors. No creu vostè que hi ha gent que abusa de la llibertat? També és llibertat, crec, respectar la manera de pensar de moltes persones a les quals aquest tipus de cinema els molesta. Què costa avisar?, a mi em sembla que gens. Si ho haguessin publicat, junt amb l'anunci de la pel·lícula, en el seu diari, llavors no hi hauria motiu de queixa ja que, «Qui avisa no és traïdor».

Atentament.

Clara.

Una decepció

Sr. Director,
Som un grup de noies, estudiants de 1r. curs de magisteri a l'escola Universitària del Professorat d'E.G.B. a Girona.

El claustre de l'Escola Normal ha proposat que els alumnes de primer curs tinguéssim ja un primer contacte amb les Escoles durant una setmana (del 2 al 16 de febrer) amb l'objectiu de conèixer què és l'Escola i entrar-hi en contacte mitjançant activitats no docents.

Nosaltres com a ex-alumnes d'E.G.B. a la Salle del nostre poble, Cassà de la Selva, ens vam dirigir al director, per demanar-li que ens permetés de fer pràctiques al nostre antic col·legi. La resposta que vàrem rebre ens va decebre de debò. Ens va dir que no ens podia ajudar atès que ja tenia tres nois a pràctiques durant el mes de febrer.

Quan li vam dir que només preteníem escoltar les classes, tampoc no ens va voler atendre. Veritablement ofeses per aquesta manca d'interès i d'amabilitat per part del senyor director de la Salle, ens vam dirigir al col·legi nacional, on ens varen rebre amb cordialitat, i ens varen acceptar totes quatre, malgrat que

tenien altra gent a pràctiques durant el mes de febrer.

Voldríem agrair al cap de l'Associació de Pares de la Salle, Sr. Josep Uño, la seva intervenció en assabentar-se del fet, i també al senyor director del col·legi nacional que ens va rebre com calia. No tenim res a dir en particular del col·legi La Salle, perquè sempre n'havíem quedat contents i l'antic director sempre ens havia ajudat.

Així, doncs, què és el que ha fallat aquest cop?

Unes estudiants de
magisteriReposta d'una
palamosina

Sr. Director:
En resposta a la carta que es publicà el 31 de gener en aquesta secció, escrita per una palamosina, voldria dir a aquesta senyora:

1er: el casament entre socialistes, comunistes i esquerra no és un casament rar; es tracta, simplement, d'un pacte entre tres partits d'esquerra. En altres poblacions, CiU s'ha unit amb AP i fins i tot també amb comunistes, la qual cosa vol dir que de més verdes en maduren o simplement, que en política hi ha pacte i pactes.

2n: No veig pas per cap cantó que el Dr. Dalmau hagi deixat de banda els Srs. Joan i Mestres; en tot cas, ells no volien signar un document que la resta de l'equip de govern sí que volia.

3er: Quan es va fer el pacte que hi ha a l'Ajuntament de Palamós, ni el Dr. Dalmau no va jugar brut, ni es va fer un fosc pacte, ni tan sols el Dr. Dalmau va negociar tot sol. Les negociacions eren portades per tots tres: Sr. Dalmau, Sr. Mestres i Sr. Joan, i s'entrevistaren repetides vegades tant amb Convergència com amb els partits d'esquerra.

Només voldria afegir que, quan s'ataca tan durament una persona, s'ha de saber una mica més el que es diu i com, a mínim, estar-ne ben informat.

Un palamosí

L'escola de Vilafant

Sr. Director de PUNT DIARI,
Els membres del claustre de professors de l'escola pública de Vilafant voldríem fer algunes matisacions respecte a les declaracions publicades a PUNT DIARI del 3-II-1985, plana 11, ja que les podrien deixar en entredit la tasca de l'Ajuntament de Vilafant envers les escoles.

En primer lloc, hem de dir que l'escola no està sense vidres, i que sempre que se n'han trencat algun, sovint per l'acció vandàlica d'algunes persones desconegudes, l'Ajuntament ha acudit amb la màxima urgència i els ha reposat.

En segon lloc, hem d'informar que sempre hi ha hagut la suficient calefacció (estufes o plaques) a l'escola, i l'Ajuntament mai no ha escatimat diners en aquest concepte. En aquest sentit és digne de destacar que en aquesta última onada de fred ens van fer portar una estufa de més a cada aula, oferint-se si calia a portar-ne més.

També hem de fer esment que, malgrat les dificultats que suposa controlar la mainada sense que hi hagi tanques a l'escola, no hi ha cap nen que s'hagi escapat a l'autopista en hores lectives i menys a l'hora del pati.

Per últim ens agradaria puntualitzar que la foto portada està feta des de l'exterior, i malgrat que la tanca ha estat enderrocada últimament, les runes no són dins el pati com podria semblar, sinó a la part exterior.

El claustre de professors volem deixar ben clar:

—Que per a nosaltres és urgentíssima i prioritària la construcció de la nova escola, tal

com hem manifestat repetides vegades.

—Que l'actuació de l'Ajuntament envers l'escola sempre ha estat del tot correcta i qualsevol problema que ha sorgit ha estat resolt amb diligència i promptitud.

Pel claustre, El director,

Josep M. Fernández i
Corominas

Vilafant

Els locals de Mifas

Sr. Director:
Voldria aclarir algunes coses sobre l'article del dia 5 de febrer en el qual es parla de Mifas.

En l'article es diu que els locals que té ara Mifas van ser adquirits per la Generalitat. Això no és correcte; la Generalitat va aportar una ajuda del 48% de l'import, la resta es va pagar amb diners propis gràcies a l'explotació d'aparcaments cedits pels ajuntaments de la costa. Durant cinc anys aquesta ha estat la principal font d'ingressos de l'Associació, almenys fins al febrer del 84, en què jo vaig formar part de la junta directiva, i les ajudes oficials sempre han estat molt escasses.

També m'ha sorprès el fet que es digui que fins fa dos mesos érem 40 socis, ja que l'any passat ja ultrapassàvem els 300.

Atentament,

Pere Tubert i Bassas

Soci fundador
Cassà de la Selva

Necrològiques

JOAQUIMA CARLES
I XAUDIERA

A l'edat de 84 anys va morir ahir a Celrà Joaquina Carles i Xaudiera, natural de Celrà i resident a la plaça de l'Església, 3, de Celrà.

Era vídua de Miquel Marquès i Vahi i tenia dos fills: Jaume i Maria.,

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Celrà.

Que descansi en pau.

MOISÈS FORTIÀ
I PUIGNAU

A l'edat de 80 anys va morir abans-d'ahir a Barcelona Moisès Fortià i Puignau, natural del Port de la Selva i resident a Barcelona.

Era casat amb Maria Bertran i Sala i tenia dos fills: Maria i Carles.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'esglé-

sia parroquial del Port de la Selva.

Que descansi en pau.

BASILISA FAMADA
I AGUSTINS

A l'edat de 89 anys va morir ahir a Girona Basilisa Famada i Agustins, natural de Sant Feliu de Pallarols i resident a Girona.

Era soltera.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de la Cellera de Ter.

Que descansi en pau.

M. TERESA JORDÀ
I MARULL

A l'edat de 31 anys va morir abans-d'ahir M. Teresa Jordà i Marull, natural de Navata i resident al carrer González de Soto, 22, de Figueres.

Era casada amb Francisco-Antonio Garcia Milla i tenia una filla: Elvira.

La missa exequial en sufragi

de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 de la tarda, a l'església de la Immaculada de Figueres.

Que descansi en pau.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de
Enric Feliu i Condom

Vidu de Maria Bahí i Salvans
Que ha mort el dia 6 de febrer,
a l'edat de 70 anys
havent rebut els Auxilis Espirituals

A.C.S.

Els seus afligits: Fill, Josep; néts i família tota, us preguen una oració per la seva ànima. La missa exequial tindrà lloc a l'església parroquial de Flaçà avui, dia 7 de febrer, a les 11. Domicili mortuori: c/. Comerç, núm. 24.

Flaçà, 7 de febrer de 1985

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Montserrat Buch i Casas

que morí a Girona el dia 6 de febrer de 1985 a l'edat de 79 anys havent rebut els sants sacraments

A.C.S.

Les seves germanes: Maria i Mercè; germana política Montserrat Marcó; nebots, cosins i la família Gispert Saüch, de Vilablareix participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dijous dia 7 a les cinc de la tarda a l'església de santa Caterina (Hospital Provincial).

Girona, 7 de febrer de 1985